

«КАЗКОВИЙ ХУТІР» ГУМЕНЮКІВ...

Виставкова робота - це один із напрямків роботи працівників краєзнавчого музею. На цей раз відвідувачі можуть ознайомитися з мистецьким світом майстра різби по дереву Василя Гуменюка із села Козирщина. Художниця нашого музею, захоплена дивовижними витворами майстра, неодноразово побувала на хуторі, сфотографувала речі, які не піддаються транспортуванню, та переконала господарів про важливість експонування інших виробів для пізнання та ознайомлення їх відвідувачами. Новостворена виставка має назву «Казковий хутір» і назва себе виправдовує, бо справді - все як у казці. Періодика про пана Василя, його сім'ю та обійстя уже відгукувалася, але хочеться ще раз розповісти...

Хутір Козирщина для Василя є рідним куточком... Тут проживали його рідні дідусь та бабуся. За радянської влади, коли проходило укрупнення сіл, боролися з хуторянством, виселяли їх жителів. Так і в Козирщині сусіди переселилися, а от дід Петро та баба Антошка навіть попри загрози, залишилися серед такої мальовничої природи. А внука Василя доля закинула з рідних країв до далекого Сибіру. Різьбярську майстерність опанував там завдяки своєму майстру, що керував роботою і в якого була одна сокира, явою Василь рубав, тесав, шліфував. Таким чином зводили будиночки-зруби, без жодного цвяха, зв'язуючи деревину до деревини старовинним методом «замка». Там, у далеких краях, він зустрів дівчину Галю з Березного, що стала дружиною. Там народився у них первісток - син Тарас. Із сім'єю Василь повертається на батьківщину і, вибравши для прожитку рідну дідівську місцину зі старою столітньою латаною-перелатаною хатиною, береться за різбярську справу, присвячуючи їй весь вільний час. Одночасно зростає їх сім'я - народжуються донька Леся та син Назар.

Мрією стало для Василя облаштувати для сім'ї родинне обійстя у справжній райській куточок. Отож взялися за хату. Хазяїнові руки довели будинок до певних стандартів, що відповідають добробуту, затишку та естетиці. Меблі та інші ужиткові речі також змайстровані тут із рослинного природнього матеріалу. Один випадок, який став переломним і сприяв порозумінню в подружньому хобі, стався, коли одного разу дружина поїхала

на Березнівщину до родичів. За цей час Василь вирішив зробити їй подарунок - ліжко, але як із казки про лісовиків. І кожного дня, як Боже благословення спускалося на чоловіка, виходило саме так, як задумалося. Коли повернулася Галя, то аж руками сплелася, таке воно їй гарне видалося. Після цього почала із лісу приносити різні цікаві кореневі сплетіння, гілки та пропонувати чоловікові робити вироби своєї уяви - підставки для вазонів, світильники. Часом траплялися справжні шедеври. Варто почистити, полакувати і сувенір - кращого не придумаєш. А ще в цій справі діти допомагають. Їх вироби можна побачити на виставці.

Гордістю в господарстві є сибірська баня, яка всередині і зовні - як справжнє мистецьке диво. Тут виводять усі болячки з тіла. Тепло у ній чотири дні тримається, не вивірюється. Тут чотири секрети. Перший - у дерев'яному зрубові, другий - у дровах з берези із дьогтем, третій - у різноманітті цілющих трав, якими встелена та обвішана баня, четвертий - в унікальному камінні з кар'єру. А ще візуально вона притягує до себе, як і пасіка з чудернацькими вуликами, млинками, левами, баштами. Прикрашає пасіку кам'яний фонтан - витвір рук сина Назара. Варто сказати, що сам Василь Анатолійович - пасічник і залюбки порається біля п'ятнадцяти вуликів, та ще й власноручно виробляє лак із суміші воску, прополісу та мінеральних масел. Такою природною сумішшю покриваються всі вироби, навіть дубова доріжка на пасіці світло-сонячного кольору.

З яких же дерев майструють? Зрештою, як стверджує сам майстер, яке дерево не візьми, у ньому таїться щось незвичне, якщо додати фантазії. І справді, із береста виходять непогані брилі, рюкзаци, що використовують для збору суніць, грибів. Усі вазочки, сільнички, пляшки, бутлі для всіляких цілющих настоянок виготовлені також із береста. А ще сосна, береза, липа, клен - найулюбленіші дерева для козирщинської сім'ї, що дають можливість як творити, так і жити...

Ярослава КУШПЕТА,
директор КЗ «Млинівський районний краєзнавчий музей».

